

ὄψιν ἐκτεινομένην διὰ τῶν ὄφρωδῶν καὶ χαμπύλων στενῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους, ἐσχημάτιζον δὲ ἐν ταῖς Κυδωνίαις οὐ μόνον ἀσφαλῆ λιμένα, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ πλουσίαν ἀποθήκην ὄστρακοδέρμων καὶ ἰχθύων παντός εἶδους.

Κατ' ἀρχὰς οἱ Κυδωνιεῖς εἶχον μόνον ἐν σχολεῖον, ὅπου ἐδιδάσκετο ἡ γραμματική. Ἄλλ' ὁ Βενιαμὴν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπιστροφὴν, μὴ εὐτυχήσας νὰ συστήσῃ συστηματικὸν σχολεῖον ἐν Μιτυλήνῃ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὡς πτωχῆ, ἐξελέξατο τὴν πόλιν τῶν Κυδωνιέων ὡς ἐπιτηδειοτέραν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ, ὁ δὲ ζῆλος τοῦ Οἰκονόμου, δημογέροντος τῶν Κυδωνιῶν, ἐξωμάλυε πάντα τὰ προσκόμματα. Ὅθεν ἐν τόπῳ αἰνὶ ὀλίγον ἀπέχοντι τῆς πόλεως ἐκτίσθη εὐρύχωρον σχολεῖον. Ὁ Βενιαμὴν ἀνέλαβε τότε τὴν καθέδραν τῶν ἐπιστημῶν, προσεκάλεσε δὲ ὡς βοηθὸν ἕτερον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας καὶ ὑποκαθηγητὴν ἄλλον. Διὰ τοῦτο πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἔδραμον εἰς ταύτην τὴν σχολήν, ἧτις ἤχησεν ἐπὶ Βενιαμὴν διαρκῶς εἰς δεκαπέντε ὄλα ἔτη, ὥστε ἐξ αὐτῆς ἐξήλθε πληθὺς πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ὧν πολλοὶ ἔλαβον δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν τῇ προσωρινῇ τότε κυβερ-